

исполнителъ и ученикъ мжже подобно на Архимеда, вмѣсто да работятъ, тѣ се само забавляватъ. Единъ латински писателъ въ едно свое списание употребилъ това умно и забѣлежително изрѣчение: homo homini lupus (човѣкъ е на човѣка вълкъ), т. е. човѣкъ постѣпва съ човѣка като вълкъ или като съ вълкъ. Тѣзи три думи: homo homini lupus твърдѣ ясно характеризевать болестъ-та, отъ която умрѣла класическа-та цивилизация. Гърка на варварина, голѣмеца на земеделеца, мжжа на жена-та, бащата на сина, богатия на сиромаша, свободния на роба, Атинаца на Спартанеца — сички-тѣ народности, сички-тѣ съсловия, сички-тѣ хора, които са различавать по между си по занимание, по възраст или образование, гледали единъ на други съ неповѣрние, съ злоба, съ презрѣние и съ лошо и скрито намѣрение: да свържи, да осѣдли и да възсѣдни другиго като нѣкое животно. Какъ напр. се въюваше по него време? — Александъръ Македонски, образованъ човѣкъ, ученикъ на Аристотела, любитель на философия-та и на природни-тѣ науки, въ време-то, кога най-добрѣ улови Елинизма, разпѣна на кръсть 2,000 души граждани, за това само голѣмо престѣпление, дѣто тѣ храбро и рѣшително бранили своето отечество отъ негово-то нападане. Какъ гледали единъ на други съки Елинески градъ отдѣлно? — Атина така се била за нѣшто заканила на Мегара, щото въ мирно време издала законъ, по който законъ, съки Магарчанинъ се наказвалъ съ смъртъ, като дойде въ Атина. Какъ се обнасяли философи-тѣ